

POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa powodów wzajemnych M. B. i M. G.
przeciwko pozwanej wzajemnej Gminie Szklarska Poręba
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 21 czerwca 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów wzajemnych M. B. i M. G.
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z dnia 16 lipca 2015 r., sygn. akt I ACa 1438/14,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powodów wzajemnych M. B. i M. G. na rzecz
pozwanej wzajemnej Gminy Szklarska Poręba kwotę 5400 zł (pięć
tysięcy czterysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Przysługująca od prawomocnych orzeczeń skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ma na celu - w interesie publicznym - ujednolicanie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie spraw precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla orzecznictwa sądowego i rozwoju prawa. Uwzględnienie celu i charakteru skargi kasacyjnej wymaga właściwego rozumienia treści przesłanek, wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., i właściwego ich uzasadnienia.

Chociaż skarżący powołali się na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., to nie przedstawili argumentacji jurydycznej mogącej przekonać o istnieniu potrzeby dokonania przez Sąd Najwyższy wykładni wskazanych przepisów art. 157 ust. 1 i 3 u.g.n.

Nie wskazali bowiem na występowanie poważnych wątpliwości ani rozbieżności w orzecnictwie sądów odnośnie do wykładni art. 157 ust. 1 i 3 u.g.n., a jest to przesłanka zastosowania art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w istocie przedstawia, w odmiennym tylko ujęciu, kwestie podniesione w ramach uzasadnienia podstaw kasacyjnych.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i art. 99 k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 7 i § 12 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz.U. 2013, poz. 490) stosowanego z mocy § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. 2015, poz. 1804).